

ΓΑΛΑΖΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΖΕΪΝ ΟΣΤΕΝ

Λογική
και ευαισθησία

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑ

Όσο ζούσε, ο κύριος Ντάσγουντ αγαπούσε όλα του τα παιδιά το ίδιο.

Πρωτότοκος, ο Τζον. Ήταν σωστό άτομο – τουλάχιστον στην αρχή, γιατί μετά τον γάμο του τον έκανε ό,τι ήθελε η σύζυγός του, η Φάνι Ντάσγουντ. Ο εγωισμός και η απληστία της σύντομα μεταδόθηκαν και στον δικό του χαρακτήρα.

Δευτερότοκη ήταν η Έλινορ, μια συνετή κοπέλα, της οποίας η ήρεμη συμπεριφορά και η φρονιμάδα εξισοροπούσαν την ελαφρώς επιπόλαιη συμπεριφορά της μητέρας της, της κυρίας Ντάσγουντ (δευτέρης συζύγου του Χένρι και μητριάς του Τζον).

Επόμενη στη σειρά ήταν η Μάριαν, της οποίας ο ιδιαίτερος ρομαντισμός και οι ευαισθησίες εκδηλώνονταν σχεδόν σε καθημερινή βάση είτε με κλάματα είτε με τσιρίδες ενθουσιασμού.

Η μικρότερη ήταν η Μάργκαρετ, δεκατριών ετών ακόμη, σε μια ηλικία δηλαδή όπου οι κοινωνικοί κανόνες τής

φαίνονταν κάπως αλλόκοτοι. Ιδίως ο κανόνας που όριζε ότι, παρά την ισότιμη αγάπη του πατέρα τους, μετά τον θάνατό του έπρεπε υποχρεωτικά να αφήσει όλη την περιουσία του –το λατρεμένο σπίτι τους, το Νόρλαντ– στον Τζον, επειδή ως άντρας είχε περισσότερα δικαιώματα από τις αδελφές του.

«Όχι και “όλη” την περιουσία του» επισήμανε η Έλινορ. «Κι εμείς έχουμε από χίλιες λίρες η καθεμιά».

«Και ποιος θα μας παντρευτεί μόνο με χίλιες λίρες;» διαμαρτυρήθηκε η Μάριαν. «Με άλλα λόγια, είμαστε πάμφτωχες!»

Μ’ έναν αναστεναγμό, η μητέρα τους έδειξε ότι συμφωνούσε.

«Όχι και πάμφτωχες!» είπε η Έλινορ. «Ούτως ή άλλως όμως, νόμιζα ότι η “αληθινή αγάπη” δε δίνει δεκάρα για ζητήματα όπως το εισόδημα ή η κοινωνική θέση. Έτσι δεν είναι;»

«Μάλλον» συμφώνησε απρόθυμα η Μάριαν, που θυμήθηκε τα ίδια της τα λόγια – αυτό ακριβώς είχε πει τον περασμένο μήνα. «Εξακολουθώ όμως να το θεωρώ άδικο που το σπίτι θα το πάρει ο Τζον».

«Ναι, αφού μάλιστα έχει ήδη ένα σπίτι στο Λονδίνο» είπε η Μάργκαρετ, η οποία ζύγιζε με τον νου της το μέγεθος της αδικίας.

«Ε, ίσως και να μην το θέλει» είπε η Έλινορ, προσπαθώντας όπως πάντα να γαληνέψει τα πνεύματα. «Ίσως και να μπορέσουμε να μείνουμε εδώ όσο θέλουμε. Αυτό θα ήταν δίκαιο, κατά τη γνώμη μου».

Υπό άλλες συνθήκες, ίσως ο Τζον να μη ζητούσε ποτέ το Νόρλαντ από τις αδελφές του, δυστυχώς όμως τώρα η απόφαση δεν ήταν μόνο δική του – και η λέξη «δικαιοσύνη» δεν περιλαμβανόταν στο λεξιλόγιο της συζύγου του, όπως η κυρία Ντάσγουντ και οι κόρες της επρόκειτο σύντομα να ανακαλύψουν.

Λογική και ευαισθησία

Όταν ο πατέρας της Έλινορ και της Μάριαν Ντάογονι φεύγει από τη ζωή, εκείνες αναγκάζονται ν' αφήσουν το πολυτελές σπίτι τους και να εγκατασταθούν σε μια μικρή αγροκία. Η Έλινορ πρέπει να αποχωριστεί εκείνον που αγαπάει, ενώ η Μάριαν ερωτεύεται έναν γοητευτικό –αλλά εντελώς ακατάλληλο– νέο. Οι δύο αδελφές θα χρειαστούν η μία τη στήριξη της άλλης για να αναζητήσουν την ευτυχία. Θα καταφέρουν όμως ποτέ να βρουν την ισορροπία ανάμεσα στη λογική και στην ευαισθησία;

Στο μυθιστόρημα *Λογική και ευαισθησία*, στο πρώτο δημοσιευμένο έργο της Τζέιν Όστεν, περιγράφεται ο αγώνας δύο τόσο διαφορετικών αδελφών να ζήσουν με αξιοπρέπεια χωρίς να απαρνηθούν τα συναισθηματά τους.

www.minoas.gr

9 786180 260090
ISBN 978-618-02-6009-0

ΚΩΔ. 16684